

ДОБРИЧЪ
15 септ.
1941 год.

РЕДАКЦИЯ И АДМИНИСТРАЦИЯ
на в-къ „ДОБРУДЖАНСКА ПОЩА“
ДОБРИЧЪ

ул. Гр. Маджистрати № 1
За писма :
пощ. кутия № 2.
Пощ. чен. с/ка 6772
Телефонъ № 30.

Бр. 12.
Год. 1.

4 стр.
лв. 2.

Редакцията не дава
обяснения за непо-
мислени статии.
Ржкопси назадъ
не се връщатъ.

ВЕСТНИКЪ ЗА ЗАЩИТА И ИНТЕРЕСИТЪ НА ДОБРУДЖА

В „ДОБРУДЖАНСКА ПОЩА“
живее съ амбицията да бъде
нараствател на нуждите и ин-
тересите на земеделския Доб-
руджа и оправдава своето
существование съ стоемента
си да ратува за нейниятъ кул-
турно-стопански въходъ.

ОБЯВИ:
официални — 5 лв. кв. см.,
търговски — по споразумение,
годежни и външални по 80 лв.
на публикация,
въ хроник. по 10 лв. на редъ;
каре въ хроник. 8 лв. кв. см.

Гл. редакторъ-стопанинъ :
Г. Д. Ивановъ

Добричъ има най-голямо право да иска подкрепа въ всѣко отношение...

РЕЧЬТА НА М-ръ БОЖИЛОВЪ ВЪ ДОБРИЧЪ

която изнесе въ отговоръ на повдигнатитъ въпроси въ конференцията, състояла се въ административната палата. Въ най-скоро време ще бъде определено становището на правителството, за уреждане на всички висящи въпроси, които вълнуватъ добруджанци. Добричъ трѣбва и ще бъде подкрепенъ.

България е минала и ще премине благополучно свѣтовнитъ сътресения...

М-рът на финанситъ г-нъ Добри Божиловъ преди нѣколко дни бѣ гостъ на града ни. По време на неговото пребива-ние се състоя конференция, на която присъжствуваша: Област-ния директоръ г. Стефанъ Пе-невъ, комисара за Добруджа г. Ц. Каракуневъ, имета на градъ Варна г-нъ Инж. Я. Мустаковъ, нар. представител г. А. Стоя-новъ, началникитъ на учрежде-нията въ Добричъ, представи-тели отъ преселниците с. до-бруджанци и отъ всички про-фесионални, търговски и заная-тчийски съсловия на града ни. Конференцията се състоя въ са-

лона на Административната па-лата.

Повдигнати бѣха важни въ-проси и искания, на които г-нъ М-ръ Божиловъ отговори съ следнитъ думи:

„Азъ съ внимание изслушахъ въпроситъ, които бѣха повдиг-нати и ще се постарая въ крѣга на възможното, щото тѣ да по-лучатъ задоволително удовлет-ворение.

Азъ съмъ свързанъ съ най-мили и хубави спомени съ До-бруджа, които датиратъ отъ времето на моята служба въ този скъпъ за насъ край. Ни-кой не трѣбва да смѣта, че следъ нашия възторгъ, съ който се посрещна отъ всѣки българинъ освобождението на Добруджа, че правителството не полага повече грижи и вни-мание къмъ този нашъ край. Не! —напротивъ, правителство-то, което е заагизирано съ мно-го работа, — винаги има пред-видъ нуждите и исканията на добруджанци и доколкото това е възможно, то се стреми да ги задоволи.

Вие виждате какви събития ставатъ по свѣта. България е минала и ще премине благопо-лучно този свѣтовенъ катакли-зъмъ, а това време не е далечъ, когато всичко ще утихне и ще настѣвятъ дни, въ които ще се виждаме по-често за да напра-вимъ това, което за сега сме нѣмали възможностъ да сто-римъ“.

Повдигнати бѣха въпроси въ връзка уреждане положението на преселниците, които дейст-вително чакатъ своето разре-шение. Азъ смѣтамъ, че не трѣбва да бждемъ толкова бързи и нетърпеливи въ своитъ искания, защото тѣ не могатъ отведнажъ да бждатъ напълно удовлетворени, а още повече докато неминемъ арбитража, не би могло да се даде едно оконча-телно удовлетворение по всички тия въпроси, които изникнаха като последица отъ спогодбата въ Крайова.

Най-напредъ смѣтамъ, че по-литиката на правителството е на всички добре известна и о-чертана и следователно тя съв-пада съ интереситъ на добруд-жанци. Добруджанския край и-ма за стопанска основа — зе-медѣлие и като така държавата нищо нѣма да пропусне за да настрѣдчи земеделското произ-водство, макаръ и това да не сходя съ вашия интересъ. Ето вие виждате, че въ тия грижи на правителството ще бждатъ задоволени всички нужди, ко-ито отъ единъ път не могатъ

да получатъ пълно удовлетво-рение.

Въпроситъ за ликвидацията на градскитъ имоти на пресе-лницитъ, за уреждането на пен-сиитъ, за връщането на влого-ветъ, за работническитъ осигу-ровки и редъ други важни въ-проси нека се надѣваме, че въ разгояние на единъ кратъкъ срокъ време ще се вземе едно становище за да ги уредимъ. Реквизиционнитъ бонове вече наредихъ да бждатъ изплатени.

Следъ освобождението на До-бруджа се явиха толкова много въпроси, които не могатъ отвед-нажъ да бждатъ разрешени. Особено поземления въпросъ е толкова усложненъ и толкова преплетенъ съ конфискацията на имотитъ съ комасацията и съ вършенитъ незаконно сдѣлки и най-сетне и съ връщането на добруджанци отъ старитъ пре-дѣли, че наистина всичко това представлява една сложна опе-рация, къмъ която не може да се пристѣпи отведнажъ безъ подготовка, а също така не може да мине безъ мъчнотии. Азъ смѣтамъ, че тия мъчнотии, въ името на бждащото на Бъ-лгария трѣбва да се изживѣятъ по-безболезнено и съ търпение.

Кредитътъ за земедел. сто-пани ще бжде не само заси-ленъ, а даже и въ повечето случаи увеличенъ; обаче съ ог-ледъ размѣра на селското сто-панство, като не трѣбва да се третира този, който има по-го-лямо стопанство да се нарежда до този селянинъ-стопанинъ, който притежава 20 или 30 де-кари. Дребнитъ земеделски сто-панства трѣбва да бждатъ под-помогнати съ здравъ и сносенъ кредитъ, за да догонятъ едно радостно цвѣтущо състояние.

Повдигнатъ бѣ единъ другъ въпросъ, на който също ще отговоря. Вѣрно е, че кодифи-кационната комисия закѣснѣ по отношение прилагане закона за гербовия налогъ и като за-белязохъ това закѣснение, наре-дихъ никому да не се съста-вятъ актове. Още презъ м. май т.г. наредихъ мъчливо вси-чко онова, което бѣ пропуснато.

Господа, азъ смѣтамъ, че ако има градъ въ Добруджа, който да има най-голямо право да иска, (да чувствува крещящи нужди) и въ благоустройствено и въ културно, и въ стопанско

Детето на България

(По случай именния день на Н. В. Престолона-следника Князь Симеонъ Търновски)

Именниятъ день на Н. В. Пре-столонаследника Князь Симе-онъ придобива по-дълбокъ сми-сълъ и има по-голямо значение въ настоящия моментъ повече отъ когато и да било.

Въ сждбоноснитъ дни, които преживѣваме, никога повелата за единство и сплотеностъ не е била по-силна и по-необходима отъ сега. А какъвъ по-добъръ символъ за единение на народ-нитъ сили отъ българската Ко-рона? Отъ сътворението на българската държава до днесъ, презъ всички бури на време-ната, българската Корона е била, е и ще бжде най-здравата опора на народа въ дни на изпитание и радостъ, изразъ на неговата воля да живѣе свободно.

отношение да се работи, кол-кото се може повече — това е Добричъ и безъ да Ви давамъ обещание, смѣтамъ, че Вие ще се удивите, че правителството ще направи всичко възможно, за неговия културно-стопански въходъ и благоустройство, за-щото правителството има вина-ги предвидъ и не ще изостави единъ градъ Добричъ, който изигра и играе важна роль въ Добруджа, чрезъ която тя пул-сира да бжде оставенъ на про-извола на сждбата. Азъ ви у-вѣрявамъ, че ще направя вси-чко необходимо при отпускането на кредити за подпомагането на Добричъ въ това отношение.

Господа, вие схващате, че въ време на война, когато милио-ни хора сж мобилизирани, ко-гато милионни тонове въ пара-ходи и материали сж потопени и морскиятъ транспортъ е ста-налъ опасенъ, когато консума-цията съ мобилизацията на вой-ски се увеличава, да искаме всѣки да му бжде по угодата и никой да се почувствува лилса, което е вънъ отъ силитъ на правителството, азъ смѣтамъ, че това е невъзможно. И ако нѣкой ви е увѣрилъ, че това е както въ нормално време, той ви лъже.

Нѣма страна въ Европа, кж-дето продоволствието да е така добре уредено, както въ Бъ-лгария, съ огледъ на това да не се чувства лилса въ продукти отъ първа необходимостъ.

Ние трѣбва да се въоръжимъ съ търпение, разумъ и воля за да преживѣемъ всички тия съ-тресения въ нашия животъ, ко-ето е залогъ за успѣха на дър-жавата ни и за постигане на крайната целъ, която се пре-следва.

Последнитъ думи на г. М-ра бѣха изпратени съ бурни ржко-плѣскания отъ слушателитъ.

Следъ конференцията г. М-ръ Божиловъ води служебни раз-говори съ началникитъ на фи-нансовитъ и административни служби.

Н. В. Престолонаследникътъ Князь Симеонъ — Детето на България или „Царчето“, както народътъ просто и сърдечно го нарича, е бждащиятъ носителъ на тая Корона.

Но Той и днесъ, макаръ и малкъ, символизира най-сѣга-литъ възжеления и най-скѣп-нитъ надежди, които лелѣе въ душата си българскиятъ народъ. Следвайки примѣра на своя оби-чанъ отъ цѣлия народъ Баща, Той ще работи за укрепването и пребждаването на Неговото дѣло — Велика и Цѣлокупна България, за която днешниятъ Царъ на българитъ посвети и принася своитъ усилия, своята мисль, своитъ сили, душа и сърдце.

Отъ снѣжнитъ върхове на Шаръ до слънчевитъ полета на равна Добруджа и отъ Дунавъ до Бяло море, милиони бълга-ри носятъ въ душитъ и сърд-цата си скѣпния образъ на мал-кия Князь, като вестители на една по-добрасждбана България. Въ грѣйналия погледъ на Царското Дете довършенитъ братя-роби виждатъ осъщест-вени мечтитъ си за свобода и сждба на освѣтенитъ съ кръвъ и сълзи стремежи за при-общаване къмъ майката-родина.

Народътъ въ своята цѣлостъ, отъ градове и села, ще праз-нува тържествено именния день на малкия Князь. Но не само на именния день, а винаги име-то на Престолонаследника ще бжде вплетено въ молитвитъ на българския народъ за по-хуба-ви дни, винаги ще бжде свър-зано съ вѣрата на народа, че велика България ще преуспѣе и ще пребжде въ свѣта.

И затова именниятъ день на Н. В. Престолонаследника не е само царски празникъ. Той е всенароденъ празникъ, защото Царъ и народъ сж свързани не-раздѣлно въ една обща радостъ и една обща сждба. Това един-ство е освѣтено отъ въковетъ и затова днесъ българската Ко-рона е огрѣвна отъ свѣтлината на оная проявена преданностъ, между Царъ и народъ, по си-лата на която Царското Дете е преди всичко ДЕТЕ на България.

Ржководенъ отъ своя мждъръ и любимъ Баща, малкиятъ Пре-столонаследникъ расте и укрѣп-ва всрѣдъ грижитъ на своята Майка и предъ изпълненитъ съ вѣра очи на цѣлокупния бъл-гарски народъ.

Нека Богъ дарува здраве на Малкия Князь. Дано Той има и силитъ и волята на Симеона и своитъ велики предшествени-ци, които винаги побеждаваха въ борбата за величието на България и преуспѣването на българския народъ.

В-къ „Добруджанска ПОЩА“ се посреща съ възторгъ отъ всички зем. стопани въ Добруджа, защото ги освѣтлява най-точно по всички въпроси.

НА КНЯЗЪ СИМЕОНА

Надъ родната земя звѣни
една призивна, чудна пѣсень,
и звучитъ ѝ на вѣлки
отекватъ въ купола небесенъ:
„Станете всички до единъ,
за трудъ сплотени и готови!
Гори просторѣтъ ясно-синъ
и рухватъ тежкитъ окови!
Подъ грѣйналата Божа висъ
лѣкува крѣвавитъ рани
егдата на Царъ Борисъ
и славата на нащо знаме!“

А утре Неговиятъ Синъ
на дѣлото вънецъ ще сложи,
и всички молямъ до единъ:
„Пазѣ Го, Всемогъщи Боже!“

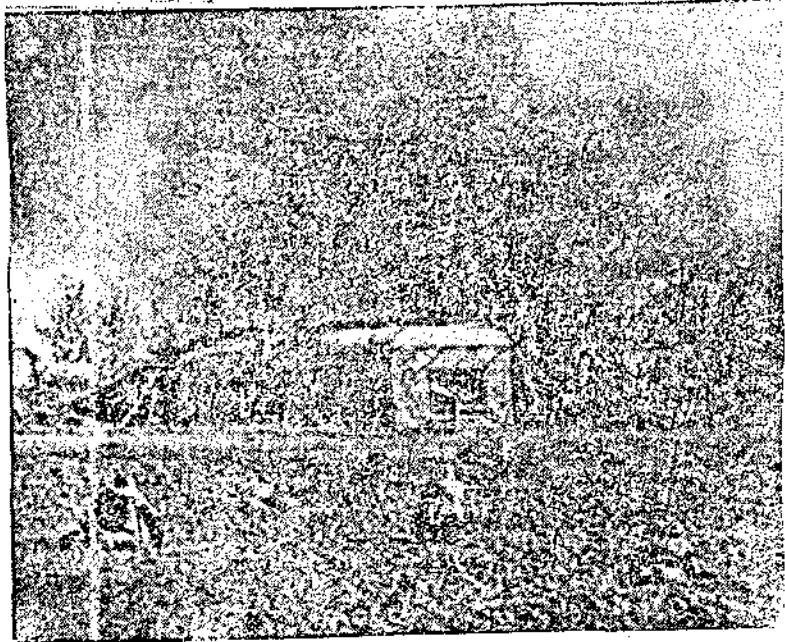
Змей Горянинъ

Прехраната на населението

Премии по 1 лв. на кгр. за
всички храни. Какъвъ е
срока

Съгласно постановлението на Министерския съветъ за при-биране на зърненитъ храни отъ Дирекцията на храноизносъ по-следната ще плаща премия отъ по единъ левъ на килограмъ за всички зърнени храни, които ѝ бждатъ представени въ опреде-ленъ срокъ. Този срокъ е вече определенъ — 10 октомврий. До тази дата всички земедел-ски стопани, които предадатъ зърненитъ си храни на Дирек-цията храниоизносъ ще получатъ допълнителна премия отъ 1 лв. на килограмъ. Премия ще по-лучатъ и всички ония земедел-ски стопани, които сж вече пре-дали зърненитъ храни на Ди-рекцията.

Тая мѣрка на държавата е още едно ново доказателство за грижитъ ѝ къмъ населението и осигуряване неговата пре-храна.

Германски пионери нападат съветски бункери

БЪЛГАРСКИЯТ СЕЛЯНИНЪ И ЗЕМЯТА

14 септември, Св. Симеон, покровител на земята и плодородието е един троеен празник — денят на Н. Ц. В. Княз Симеон Търновски, празникът на българската земя и патронният празник на съюза на българските земедълци. Този троеен празник добива особено символически смисъл, като се има предвид, че Княз Симеон събира надеждите на цял български народ, че светецът дава благословението си на българската земя и че съюза на българските земедълци представлява възхода на съвременното земеделско професионално движение.

По този повод не е излишно да се припомни, че българската земя е основата на нашето съществуване, като народ и държава. Преди три-четири поколения всички българи сж били селяни, а и сега още най-здрави сили никнат от недрата на народа. Градският елемент съставя все още не само малък процент, но и не е така ярко отчетлив, както в други някои държави.

Българският селянин е опората на нацията. Той е здрав и ясен народностен дух, който през вековете е съхранявал българщината, пазил е земята, браздил я с ралото, поил я с пота си, оросявал я с кръвта си и е дал възможност, въпреки петвековното робство, да се създаде днешното трето българско царство.

Поклонения след поколения сж се раждали, много нщо сж се промъняли. Останал е, обаче, само той, българският селянин, който винаги е държал в здравата си груба ржка плуга и мълчаливо, неуморно и претенциозно е носел своя велик дълг — обработвал е хлбоподатна земя, браздил я е с своята кръв и своя живот, когато се е явявала нужда и винаги, от великото съединение на земята с човъка, чрез работата и труда, е бликал и блика един буен и нестихващ извор на живителна сила за цял български народ.

Българският селянин е напредничав. В духа си той носи разбраниа и чувства, които го отличават от много други селяни. Изковал сж много жертви своята свобода, стремежът към която столетия не сж сжумли да убият, той е

запазил една самостоятелност, която е в състояние да подскаже твърде много за неговото бъдеще. И тази именно самостоятелност свързана е с все още сравнителна неговостопанска независимост, макар и вече много дребен собственик, е една от причините той да бъде добър войник — той има какво да брани. И толкова е силно у него чувството на собственост, че едва ли би могъл да се онещастливи нкой български селянин повече, отколкото да му се вземе земята.

Българският селянин стои на висота — културна, нравствена и политическа — далеч по-високо от тая на неговите съседи. Постиганията му сж далеч по-дълготрайни, по-големи и по-результатни, отколкото тия на другите.

При тия, в множеството си благоприятни за характеристиката и бъдещето му черти, българският селянин все още, обаче, се нуждае от едно извънредно важно сътрудничество с здравата, честната и народополезно мислящата интелигенция, за да могат да не се губят и пропускат възможности за културно издигане, стопанско благополучие и политическа независимост. И това сътрудничество или по-право взаимоотношение, ще даде една резултатна работа, плод на трайно и неизменно взаимодействие и доверие. Съредница просвѣти, културни, политически, стопански и пр. мерки, може по една цялостна система в това направление, да се гарантира на народа, който живее в селата, една наистина все-странна възможност за подобър живот и развитие.

В тази система трбва да легнат, в много едри линии казано, разбиранята, че селачеството е главен извор на народни сили, че собствено произведения хлбб е най-важното дѣло на народната свобода, че селачеството е основата на културните възможности, че селското семейство е носител на обществения дух и че земеделството е най-големия работодател.

14 септември е празникът на българската земя, на българското селачество! Нека в този ден помислим повече за тях, защото само при здраво селачество, ще има здрава държава!

Тотю Брънеков

Увеличение добива от слънчогледа

От площта на маслосъдържащата култура, слънчогледът има най-големо значение за земеделското стопанство, като източник за задоволяване нуждите на населението от растително масло.

Слънчогледът, обаче, изтощава доста много почвата и затова понататъшното му разширение не е от интерес за земеделското стопанство. Възможна на ограничението му в площта, Министерството на земеделието и държавните имоти насърчава увеличаването на добива от декар. Това се постига чрез въвеждане на нови агротенически методи в отглеждането му през време на вегетацията и чрез замъняване на мѣстния посевен материал с подобрени (сортови) такива.

Тези сортови слънчогледи се отличават по това, че сж еднородни, сж по-високо маслено съдържание, скорозрѣли и смената им сж устойчива на слънчогледовия молец. Въ сравнение с мѣстния слънчоглед дават до 50 кгр. зърно на декар въ повече. Процентът на ядката при сортовете слънчогледи е от 53 — 55%, а мѣстния — 47%, като процентът на маслото въ сортовете слънчогледи е 29,7 — 30,28, а при мѣстния — 27,3.

Министерството на земеделието полага усилия за замъняване на мѣстния посевен материал с подобрен такъв и досега е замънена по-голяма част от него. Като резултат от това замъняване е значителното увеличение на средния добив семе от декар и на рандемана на добиваното масло. Така, през 1930 год. добивът средно на декар е бил 85 кгр., а за 1940 год. — 121 кгр. Това замъняване ще продължи и за въ бъдеще и от интерес за земеделските стопани е да подпомогнат усилията на Министерството въ това направление.

Изкупването на слънчогледовото семе е монополъ на Дирекцията за закупуване и износ на зърнени храни и цената му за тазгодишната реколта е определена 480 лева за килограм.

МОСКВА Столицата на съветите

За Москва и Кремъл една стара московска пословица казва: „По-високо от Москва стои само Кремъл, а по-високо от Кремъл — само небо“. Истинският московецъ съзира въ Москва единъ святъ градъ. И не съвсемъ безъ право. Зидото въ старото царско време Москва съединяваше императорско-свѣтската сж папско-духовната власт. Въ този смисълъ сеговори иза „цезаропапизмъ“.

Москва е наследница на Киевъ, който изгуби голѣмото си значение и богатство не само поради татарските нападения, но и поради кръстоносните походи. Северно отъ Киевъ Москва се разви като срѣдище на една извънредно износна търговия сж кожи, солъ, дървенъ материалъ, тамъ дѣто р. Москва става плавателна. Москва се влива въ Ока; а Ока се влива въ единъ другъ притокъ на Волга. Стара Москва разполага отъ добри керванни пѣтища, които водили звездообразно по всички посоки. И това благоприятно централно положение Москва съумѣла добре да използва, когато желѣзниците измѣстили старите пѣтища. Москва е най-големия желѣзопѣтенъ центъръ въ Съветския съюзъ. Въ последно време болшевиките бѣха обърнали особено голѣмо внимание на водните пѣтища, които въ миналото имаха много голѣмо значение за съобщенията. Днесъ Москва е свързана чрезъ кана-

ли съ Балтийско море, Северни ледовити океанъ, съ Каспийско море, съ Черно море. Презъ 1935 г. Маршалъ Ворошиловъ бѣ предсказалъ, че бъдеща Москва ще бъде пристанищенъ градъ на 5 морета.

Москва е построена на 7 хълма, отъ двѣ страни р. Москва, която въ голѣми завои прѣсича града. Преди свѣтовната война градътъ бѣ раздѣленъ на петъ главни части, които граничеха сж булеварди или зидове. Това бѣха Кремълъ, построенъ върху единъ хълмъ, издигащъ се 43 м. надъ р. Москва, въ форма на неправиленъ тригълникъ; кийскиятъ градъ, наричанъ първоначално татарски градъ, а въ последствие центъръ на съобщенията, на борса, на голѣмите търговски къщи; бѣлиятъ градъ, най-елегантната частъ на града, правящъ впечатление сж много магазини; земниятъ градъ, нареченъ тъй поради по-ранните земни валове; най-сетне трѣба да се помене и за множество фабрични предприятия, въ които първоначално имаше предимно текстилни заведения, а днесъ се намиратъ най-различни фабрики.

Болшевишка Москва е раздѣлена на 10 „райони“. За централните съветски власти сж построени огромни сгради отъ американски стилъ. Населението на „матушка“ Москва е нараснало отъ 1,4 милиона презъ 1912 година на 4,14 мил. презъ 1939 година.

ЗАПИСВАНИЯТА

за ученици при Практическото Земеделско Училище въ гр. Добричъ продължава. Презъ настоящата учебна година ще се приематъ за ученици сж завършили основно образование. Учениците се ползватъ отъ безплатенъ пансионъ.

ОТЪ ДИРЕКЦИЯТА

МИЛКО С. ГРАДИНАРОВЪ — Варна
ул. Царъ Симеонъ № 23. Телефонъ 21-18.

Търговия — комиссиона — представителство

За телеграми: Милко Градинаровъ — Варна

Очаквайте специалния брой на вестника ни съ подробности по събора

НАШИЯТЪ ПЕЧО

МАМИНЪ ПЕЧО

Изредиха се всички момчета въ махалата, та дойде редъ и на маминъ Печо войникъ да отиде. То, редътъ му, правичката да си каже, отколе бѣше миналъ и дѣто вина баба му Лъна, ако бѣше женско или дѣртамомашѣше да е мѣче, или коскоджимити деца щѣше да има, ама нали си е Печо единичкъ на мама и тати, откупиха го навремето отъ службата.

Баща му изпърво нѣмалъ нищо противъ да си я изслужи Печо военщината по редъ и законъ, както всички, ала майка му, която е по баща отъ фамилията Голсултанови, не дала.

— А, а-а, дума да не става, рекла. Не си го пускамъ детето азъ! Ще си го откупимъ и толкова. Щомъ като закона позволява така, защо да не го използваме!

Цѣла седмица война се водила у Печови. Членитъ сервизъ станалъ на парчета, единъ видъ като курбанъ за Печово здраве, но на бившата госпожица Голсултанова думата на две не станала.

Иначе да речешъ, Печовиятъ баща не бѣше такъвъ човѣкъ. Като ергентъ все много се перчеше и всички други искаше въ джобчето на жилетката си да сложи, ама на жени се и като дойде чехълътъ отгоре му, промѣни се човѣкъ.

Ималъ, нѣмалъ готови пари, нали е за жена, па и за дѣте за хатъръ, отъ банката сж лихва взелъ и платилъ. Далъ си човѣкъ грѣшните парици, написали на маминъ Печо черно на бѣло и толкозъ.

Свѣтътъ ще се свърши, думатъ, а балами все още има. И право е! Хичъ за такива ра-

боти пари даватъ ли се. Кой знае отъ где вътрѣ ще задуха, па и хубаво е човѣкъ самъ на себе си да се надѣва.

Минали се не минали петъ — шестъ години, току единъ денъ бай Драгни далъ на маминъ Печо позиквателната, та чакъ му пречернѣло на момчето.

— Не може, викналъ маминъ Печо, грѣшка трѣбва да има. Тя, тая бележка сигурно е за братовчеда.

— Хмъ, грѣшка, опулилъ се бай Драгни. Ти нали си Печо Печевъ, бре?

— Тѣй, Печо Печевъ съмъ! Ама братовчеда и той е Печо Печевъ!

— А, бе и той е Печо Печевъ, но неговиятъ баща се казва Петъръ, а твоятъ Георги! Разбра ли? Виждашъ ли го Г-то тукъ по срѣдзата?

— Виждамъ го, ама то сигурно е трѣбвало да стане П, но сж забравили да му дръпнатъ чертичката.

— Забравили сж! Вътрѣ! Хайде не го осуквай на вересия, ами подписвай и върви да си стѣгашъ багажиката, пъкъ ако имашъ нщо да се оплаквашъ иди при онзи...

И бай Драгни вдигналъ китката на дѣсната си ржка подъ братата си и я разклатилъ.

— Олеле, момченцето ми, вигналъ Печовата майка, като разбрала каква е работата. Ще ми покабятъ дѣтето! Охъ, на мама сладкото. Иди бре Георге, иди вижъ още веднажъ и провѣри да нѣма грѣшка!

— Нали ходихъ, ма жена, вѣрно било. Г-то си било Г. Нѣмало грѣшка.

— Ама какъ може тѣй! Нали платихме на времето. Каква е тая управия, какво е туй чудо. Само знаатъ да взематъ на хората паритѣ. Тѣмко свикнаха другитѣ момчета да служатъ, нека си продължаватъ. Защо имъ е нашъ Печо? Че какъвто е слабичкъ, какъ ли ще изтрае!

А слабичкиятъ Печо е надъ сто килограма и едва се побира на единъ столъ.

„България свободна
свободно ще живей!“

Какъ лътува Н. В. Престолонаследника въ Чамъ-Кория и Рила

Презъ тоя август посетителите на Чамъ-Кория и на Рила имаха случай почти ежедневно да виждат и да се радват на Царските деца, които прекарваха въ планината и правеха разходки из всички красиви кътове, катерейки се по всички върхове. Августейшият имъ Баща отъ малки още ги приучава на туризъмъ, на любовъ къмъ планините и ги запознава съ красотите на България. Малкият се тренира въ ходене и катерене по мъчно достъпни мѣстности и неудобни и стрѣмни планински пѣтища. Княгиня Мария Луиза вече се изкачва дори и на Мусалла. Така гледани и възпитавани тѣ отъ малки се калаятъ и закачаватъ. Затова изглеждатъ бодри, пѣргави, жизнерадостни и лицата имъ иматъ цвѣта на зрѣло жито.

Туристите изъ планините ги посрѣщатъ съ радостъ, възторгъ и бурно и сърдечно ги поздравляватъ. Малкият Престолонаследникъ тукъ влиза въ общение съ всички, води разговори и радостенъ и бодър отвѣща на поздравитѣ.

На по-далечни мѣста тѣ пжтутъ на коне. Престолонаследникътъ Н. Ц. В. Князь Симеонъ има специално седло — малко оплетено отъ прѣчки столче и той седи на него, като въ кошничка, обрнатъ къмъ страната на коня. Той е привикналъ на голѣмото люшкане, което кончето прави по стрѣмнитѣ и пълни съ камъни пѣтеки и това го забавлява и весело настройва. Тогава Той високо си пѣе, като държи тактъ съ ржката.

„България свободна, —
свободно ще живей!“

Като стигнатъ до уреченото за тоя день мѣсто за малкият се опжватъ две малки палатки и тѣ се отдатъ на игри. При тия разходки често участвуватъ и нѣкои познати и близки деца и тогава игритѣ ставатъ по интересни. И игритѣ сами по себе си се нареждатъ така, че Княгиня Мария Луиза играе повече съ момиченцата, а Н. Ц. В. Князь Симеонъ съ момченцата. Ако сж близо до нѣкое по-

точе или рѣка игритѣ ставатъ около нея. И както му е реда въ такъвъ случай, не остава безъ падане и подхлъзване, безъ намекъ на дрихитѣ и обущата. Това оживява и развеселява повече децата.

Князь Симеонъ, когато е при рѣка, обича да прави мостчета, като нарежда камъни за преминаване или прави бентъ, като преприщава водата съ чимове, бурени, прѣчки и камъни. Следъ това игри дрихитѣ му се промѣнятъ, защото понѣкога се връща съсемъ мокъръ.

Веднажъ като се връщалъ отъ такива игри Баща му Го попиталъ:

- Кжде бѣше?
- Правихъ пристанище...
- Имашъ ли параходи?
- Имамъ.
- Кжде сж?
- Пратихъ ги на война.
- Кжде воюватъ?
- Ще чуешъ по радиото,

отговорилъ хитро и усмихнато малкиятъ.

Въ общение съ природата, съ хората, игра на свобода, така, както играятъ всички български деца — така прекарватъ въ планината Н. Ц. В. Престолонаследника и сестра му. Затова сж здрави, бодри и изпечени, затова лицата имъ сж открити, прѣми и хубави.

Престолонаследникътъ е здравъ, набитъ и мускулистъ. Руситѣ му косички блѣстятъ. Синитѣ му очи сж приветливи, гледетъ самоувѣрено и открито. И когато пѣе:

„България свободна, —
свободно ще живей!“

ржката му дава тактъ, живо, енергично и вдъхновено.

ПРОДАВАМЪ вършачка марка „КЛАЙ-
ТОНЪ“ основно ремонтирана приспособена за вътрешенъ апаратъ, работна ширина 128 см. Споразумение при Димитъръ В. Поповъ, ул. „Кн. Симеонъ Търновски“ № 109, доракъ гр. Добричъ.

В-къ „Добрудж. поща“
рекламира най-добре
въ Добруджа.

Затюхкала се жената, звайкала се свкашъ само тя мъжко чедо е отгледала, та за украшение да стои. Де не сме ги виждали такива като нея и нейния Печо. Па като отворила сандѣци и долапи, като заваждала вълнени, фланели, ватени гащи, дебел чорапи, струпала на Печо два денка багажъ, като че ли на курортъ го изпраща.

Баба Лѣона се шурала около нея и мърморѣла:

— Ха така, булка, ха така! По-дебели дрешки му тури. Па не е лошо да ти дамъ дѣдовата му памуклия да му я преправимъ.

А маминъ Печо ходи като замаянъ, цѣка съ езикъ и хичъ не му се ще да възраа. Бре какво му дойде до главата, брей! Какъ ще я изкара тая служба! Да е день, да сж два, хайде иди-ела изкараатъ се, ами то краятъ имъ се не вижда! Пита, разпитва тукъ, тамъ дано нѣкакси я нареда, потърси дама — трима „вуйчо владика“, ала въ тая жега стоятъ ли си хората? Грѣбнали се кой на бани, кой на море, не можа да ги намѣри.

— Слушай, Печо, рекълъ баща му, то се видя, че тая работа така нѣма да я бжде, ами да я смѣтнемъ друго яче...

И шушу-шушу дето се рекло, баща и синъ правили, стрували и я смѣтали, ама само на тѣхъ да уйдиса. Плитка работа, единъ видъ като бѣли гащи съ черни конци шити.

Отишълъ маминъ Печо въ казармата, остригали го, облѣкли го и службата започнала.

— Едно-о-о едно, две-е-е две — дига войнишки кракъ маминъ Печо, а слѣнцето пече, та чакъ подъ езика го изпотява.

Нѣма що! Който иска да не служи, да се е родилъ жена! Тѣй ами!

— Печо Печевъ!

— Азъ господинъ под-серъ!

— Измий бакитѣ!

— Слушамъ господинъ под-серъ!

И службата върви.

НИЖНИНА

Единствено отъ всички домакински издания у насъ само въ „Вестникъ на жената“ българската жена ще намѣри застъпени всички въпроси, които я интересуватъ като жена и гражданка. Наредъ съ най-висшиятъ прояви на човѣшкия духъ у насъ и въ чужбина: поезия, белетристика, художество, музика, общественъ животъ и пр. Въ неговитѣ страници сж застъпени отъ най-важнитѣ до най-дребнитѣ прояви на практическата страна на живота: какъ да се води всѣкидневното домакинство, за да има щастливъ семеенъ животъ; какъ да се отглеждатъ и възпитаватъ здрави и добри деца; какъ да се приготвя евтина, вкусна и здрава храна за семейството; какъ да се грижимъ за своето и на другитѣ здраве; какъ сами да шиемъ и приготвяме за себе си и за близкитѣ ни евтино и изискано облѣкло. Даватъ се кройки въ естествена величина, модели за украса на жилището и за най-необходимата покщнина, рецепти за готвене, за консервиране, съвети за градинарство и цвѣтарство и по всички въпроси, които сж отъ полза и интересъ за всѣка българска жена и домакинството ѝ. Въ всички тѣзи отдѣли на „Вестникъ на жената“ пишатъ нашитѣ най-първи хора на художественото слово, на науката и на практическото знание. Затова „Вестникъ на жената“ е необходимостъ за всѣка жена! **Абонирайте се!** Годишенъ абонаментъ 160 лева, съ безплатно ценни домакински и прочитни книги за 160 лева. Поискайте да ви се изпрати безплатно пробенъ — покана и пробни броеве. Адресъ: „Вестникъ на жената“ — София, Лего 33. Суми се изпращатъ чрезъ пощ. чекова с/ка № 750.

Кино Родина отъ понеделникъ 15 до сръда 17 т. м. ще прожентира голѣмия филмъ **Изтокъ гори** съ Долоресъ дель Рио. Отъ четвъртъкъ 18 до недѣля 21 т. м. най-голѣмия филмъ на Ханцъ Мазартъ **Роза отъ Тиролъ**. Всѣки понеделникъ новъ УФА прегледъ съ най-новитѣ събития на източния фронтъ.

Една сутринъ, обаче, кога се събудилъ маминъ Печо зналъ да каже нѣщо на другаря си, не можалъ. Напѣвалъ се, мжжилъ се — „гъкъ“ не можалъ да каже. Струпали се всички около него, дигнала се една олеция, а дежурния хукналъ да вика фелдфебела.

Дошълъ той, накаралъ Печо да зяпа, ала нали не му е специалностъ, завелъ го при доктора.

— Г-нъ капитанъ, рекълъ, Печо онѣме — и смиялъ съ око.

Погледналъ го докторо, погледналъ и Печо, па си сложилъ очилатъ.

— Дишай, рекълъ му и Печо — дишалъ.

— Зялай — и Печо зяпалъ.

— Викай „а-а-а“ — Печо не може!

Свършилъ докторътъ прегледа, сложилъ ржцетѣ си на кръста и като се зимислилъ толкова, колкото се мисли на хилядата половинета, отсѣкълъ:

— Тежкъ случай. Хайде въ лазарета, а утре ще те представимъ на контролна комисия. Никакво ядене обаче — чай и нищо повече.

— Нищо, рекълъ си на ума маминъ Печо — единъ день чай, не е голѣма работа.

На другия день комисията не се събрала. Стои Печо въ лазарета, пие чай и чака. Презъ деня както и да е, развалила се човѣкъ, но презъ нощта гладни очи не заспиватъ. Въртѣлъ се, затварялъ на сила очи — не може. Едва осъмвалъ. Ала „контролната комисия“ и тоя день не дошла. Посрѣдъ нощъ маминъ Печо сбуталъ лежащия до него и му викналъ:

— Ей колега, оздравѣхъ. Дай ми малко хлѣбъ, че умирамъ отъ гладъ.

А на другия день, когато войницитѣ имали следобѣдна си почивка, съ пълна раница на гърба и каска на главата маминъ Печо се потѣлъ на слѣнце и „пазель за аероплани“.

— Ей колега, оздравѣхъ. Дай ми малко хлѣбъ, че умирамъ отъ гладъ.

А на другия день, когато войницитѣ имали следобѣдна си почивка, съ пълна раница на гърба и каска на главата маминъ Печо се потѣлъ на слѣнце и „пазель за аероплани“.

— Ей колега, оздравѣхъ. Дай ми малко хлѣбъ, че умирамъ отъ гладъ.

А на другия день, когато войницитѣ имали следобѣдна си почивка, съ пълна раница на гърба и каска на главата маминъ Печо се потѣлъ на слѣнце и „пазель за аероплани“.

— Ей колега, оздравѣхъ. Дай ми малко хлѣбъ, че умирамъ отъ гладъ.

А на другия день, когато войницитѣ имали следобѣдна си почивка, съ пълна раница на гърба и каска на главата маминъ Печо се потѣлъ на слѣнце и „пазель за аероплани“.

ЗЕМЕДѢЛСКО-СТОПАНСКИ ПРЕГЛЕДЪ

Изкуственитѣ торове увеличаватъ реколтата

Тази година се доставятъ само два тора

Оборскитѣ торъ у насъ е недостатъченъ. Освенъ това, увеличаването на обработваемата площъ върви съ по-бързъ темпъ отъ увеличението му или по-право, отъ мѣрките за запазването му. За това, изкуственитѣ торове сж една необходимостъ, ако желаемъ да повишимъ добива отъ земята.

Отъ много опити въ нашитѣ опитни станции и полета се е установило, че растенията торени съ изкуствени торове, даватъ значително увеличение на реколтата и при днешнитѣ цени на земеделскитѣ произведения, употребенитѣ за торове сръдства се отплащатъ добре.

Съгласно законътъ за възстановяване и поддържане на производителнитѣ сили на работната земя, набавянето на изкуственитѣ торове става чрезъ държавна доставка, по сжщия начинъ, както се доставя и земеделски инвентаръ. Доставка, всѣки земеделски стопанинъ може да направи чрезъ Общия сѣюзъ на кооперациитѣ или чрезъ мѣстната земеделска кооперация, чрезъ околийскитѣ агрономи и др.

Презъ тази есенъ ще се доставятъ отъ Министерството на земедѣлието и държавнитѣ имоти само два изкуствени торове: амониевъ сулфатъ и варова селитра. Цената на амониевъ сулфатъ е 383 лева за килограмъ, а на варовата селитра 413 лева за килограмъ. Тия торове сж особено подходящи за подсилване на тежко презимуващи посѣви и на култури, които се развиватъ слабо, върху почви гладни за азотъ.

Изкуственитѣ торове у насъ сж познати на много земеделци, но не всички ги употребяватъ. Време е вече, обаче, когато всѣки земеделецъ трѣба да ги познава и употребява. Защото тѣ сж едно отъ най-сигурнитѣ сръдства за увеличаване на реколтата отъ всички земеделски растения.

Всѣки предвидливъ земеделецъ трѣба още отъ сега да си порчага торове. Времената, въ които живѣемъ сж много промѣнливи. По-късно поржката може да стане невъзможна! Затова, отнесете се още сега до околийскитѣ агрономи, които ще ви дадатъ съветъ и упжтване!

СЪЙТЕ РѢПИЦА!

Нуждата отъ растителни масла за страната е много голѣма, а това налага да се взематъ енергични мѣрки за увеличаване площта на маслодайнитѣ култури. Една отъ тѣзи култури отъ голѣмо значение за земеделското стопанство е рапицата.

Въ плодородни години, тя дава голѣми доходи и възнаграждава щедро труда на нашия земеделски стопанинъ. Освенъ това благодарение, че добива отъ сжщата се пребира много рано, дава се възможностъ на стопанина да се снабди съ парични сръдства въ единъ периодъ, когато стопан-

ството има най-голѣма нужда отъ такива, за пребиране останалата реколта. Рѣпицата е и добъръ предшественикъ на зърненитѣ храни, особено на пшеницата, преимущество, което сжщо трѣба да се вземе предвидъ и прецени отъ земеделскитѣ стопани.

Сѣидбата на рѣпицата е предстояща. Честитѣ валежи създадохъ много добри условия за засѣването ѝ, ето защо това трѣба да се използва отъ стопанитѣ и изпълнитѣ дадени имъ отъ агрономствата нареди за засѣване на рѣпица.

Т. Илиевъ — Добричъ

СЪВЕТСКИЯТЪ ЧЕРНОМОРСКИ ФЛОТЪ

Съ овладяването на съветския черноморски брѣгъ отъ германскитѣ войски явява се въпросътъ, дали съветския черноморски флотъ ще влѣзе въ действие и въобще каква ще бжде неговата по-нататъшна съдба, тъй като, както се знае, Черно море е малко море и може да бжде напълно завладѣно отъ по-мощни въздушни и морски сили.

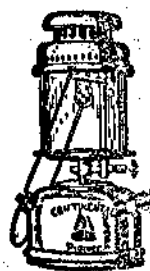
За числеността и бойната способностъ на съветския флотъ сжществуватъ много и различни догадки, но, споредъ германския морски капитанъ Шремеръ, съветскитѣ черноморски флотъ разполага съ единъ голѣмъ боенъ корабъ, а именно „Парижская Комуна“ (23,000 тона), 4 кръстосвача отъ рода на „Кировъ“ (9000 тона), три линейни кораба отъ по 2600 — 2800 тона, които до края на 1941 или началото на 1942 год. трѣбвало да бждатъ увеличени съ 10 — 15 разрушителя, отъ които 5 отъ най-новъ типъ, 3 торпедни лодки, 4 миночистачи

и 100 бързи моторни лодки.

Подводниятъ черноморски флотъ има само 12 голѣми подводници, 15—18 подводници, 1 самолетоносачъ, 3 крайцера и други.

Съветскитѣ черномор. флотъ е сравнително младъ и неговитѣ първи бойни единици влѣзоха въ строя презъ 1926—1927 год. Колкото силенъ и многоброенъ да бжде този флотъ, той се намира въ затворено море, безъ да има сигурна връзка съ океанитѣ, поради което може лесно да бжде обезвреденъ.

**Кооперации, читалища
бакали, кръчмари,
земеделски стопани**

Запомнете!

За вашитѣ
магазини или
жилище чистота
бѣла свѣтлина
ще имате само съ
петролни
фенери

ПЕТРОМАКСЪ ОРИГИНАЛЪ
който гори за 16 часа
1 литъръ петролъ.
САМО при представителитѣ
Сапунаровъ & Имаретски
Добричъ, на Шадравана

Печ. „Свѣтлина“, Варна
ул. „Царъ Симеонъ“ № 8,
срещу хотелъ „Н. Преславъ“;

**ЧУИТЕ ГОВОРА
И ПЪСЕНЪТА НА
СВѢТА** чрезъ свѣ-
товната марка
радиоапарати
Телефункенъ!

Представители;
Сапунаровъ & Имаретски
ДОБРИЧЪ, на Шадравана.
Телефонъ № 80.

Трубадуръ.

ДОБРУДЖАНСКА ПОЩА

— ВЕСТНИКЪ ЗА ЗАЩИТА ИНТЕРЕСИТЕ НА ДОБРУДЖАНИЦИТЕ —

Телегр. адресъ:
Добруджанска — Добрич

Редакторъ:
Гр. Кузовъ

ЛИЧНОСТИ, КОИТО НЕ ЗАБРАВЯМЕ

Христо Стефановъ

Въ навечерието, когато българското малцинство, по инициативата на добричкия в. „Обнова“, беше започнало усилен организационна и културна дейност за своето обособяване като народностно малцинствено движение, надъ Добруджа мълниеносно се разнесе тъжната вест за звърското убийство на добруджанския деец Христо Стефановъ.

къмъ страданията на малкия братъ, преклонението си предъ народа, по силата на стеклите се обстоятелства въ Добруджа, Хр. Стефановъ пренесе на обществена почва, където за малко време остави неизличими следи. Като сенаторъ и общественик, съ своята пръмота, съ голъмата си демократичност, покойникътъ успя да си извоюва непринудената почитъ и топла привързаност на добруджанското бълг. население.

Наскоро Добруджа ще чествува годишнината отъ неговата трагична смъртъ, освободена за винаги отъ чуждото иго. Кръвата жертва на Стефанова е най-ценния приносъ за нейното освобождение. Затова напълно заслужено образътъ на покойника ще краси лобното му мѣсто, което за напредъ ще бже изворъ на вдъхновение за всички добри българи. П. Господ.

Населението на новоосвободенитъ земи

Македония, която бѣше подъ сръбска и гръцка власт, заема пространство около 45,000 кв. клм. — между Шаръ планина, Егейско море, Охридско езеро и р. Мѣста. Споредъ историческитъ данни, които сж оставени отъ преброяването на населението отъ Македония презъ 1913 год. прекоонтролирано отъ Милуковъ, въ завладениятъ отъ Сърбия български земи сж живѣли 476 хиляди българи и 49,227 сърби. А въ завладениятъ земи отъ Гърция, безъ Тракия и Солунъ, сж живѣли 153,226 българи и 29,128 гърци.

Сега населението въ Македония възлиза около 2,500,000 жители, отъ които около 1,500,000 сж българи.

Българското население въ Западна Тракия, споредъ представения статистически данни отъ декларацията на Ньойи, къмъ 1912 г., е възлизало на 242,869 души. Сега, обаче, то е много повече. Следъ установяването на българската власт, ще може да се узнае точно колко население се присъединява къмъ майката-Родина.

Въ всѣки случай, населението на България вече възлиза къмъ 10 милиона, а територията става около 200,000 кв. клм.

ВСѢКА ДОБРА
ДОМАКИНЯ ЗНАЕ
че германската шевна
машина

ВЕСТА

нѣма соперникъ по здравина,
практично устройство и
красота. Търсете я на рекламни
цени при представителитъ за Добруджа
Сапунаровъ & Имаретски
Добричъ, на Шадравана

Малко шага въ войнишкия животъ

Поручикъ Топъ, командущъ една подводница, е билъ награденъ съ Казалерския орденъ на Желѣзния кръстъ. Презъ време на пътуването неговитъ моряци сж изготвили единъ кръстъ отъ намиращитъ се на борда материали, съ който сж го предварително отличили.

Културен прегледъ

Чудото на телевизията

Ние стоимъ вечеръ въ стаята си и на платното на нашия радиоприемателъ се движатъ хора, смѣятъ се и танцуватъ. И тѣзи хора сж отдалечени на стотици, хиляди километри отъ насъ. Телевизията е още едно много младо изобретение. Германскиятъ телевизионенъ предавателъ предава едва отъ 1935 година, отначало нередовно и сега вече всѣкидневно съ истинска и добре избрана телевизионна програма. Всѣко изобретение трѣбва, обаче, да премине своята „детинска възраст“. Ние не знаемъ какъ ще се развие телевизията за 100 години. Може би ще бже възможно, щото стоейки въ стаята си, чрезъ натискането само на едно копче да гледаме всичко каквото пожелаеме и каквото става на нашата земя.

Телевизията такава каквато е днесъ, е все пакъ едно чудо за насъ. Берлинската телевизионна станция предава всѣка вечеръ между 19 и 21 часа една извънредно интересна програма. Тѣй като не всѣки е въ състояние да си набави телевизионенъ приемателъ, на много мѣста въ Берлинъ сж открити приемателни зали, където всѣки свободно може да наблюдава предаването. Много военни лазарети и болници притежаватъ телевизионни апарати.

Програмата на телевизионния предавателъ се състои отъ актуелни репортажи и пиески. Съ извънреденъ голѣмъ интересъ се посрещатъ сжшо и културнитъ — политически предавания, занимаващи се съ развитието на нѣкоя държава или прочутъ градъ.

Голѣмо впечатление е оставило следъ себе си напоследъкъ предаването отъ втелиетата на Тобисъ на една силно драматична сцена отъ единъ новъ филмъ, озаглавенъ „Клетвопрестъжникътъ“.

Телевизията открива неограничено поле за работа. Сегашното ѳ положение може би следъ години ще ни се вижда смѣшно и глупаво. Обаче телевизията остава вече своята първа детинска възраст зодъ себе си и подъ умѣлото ръководство на винаги будния технически гений, прави бързи стъпки напредъ.

Печатница „Свѣтлина“ — Варна

::: ХРОНИКА :::

Следващия брой на вестника ще излѣзе следъ тържествата въ едно специално издание, поради което ще се направи едно изключение въ неговото редовно излизане всѣки понеделникъ. Очаквайте новия брой на вестника посветенъ на Вседобруджанскитъ народни тържества въ Добричъ.

Бившиятъ нашъ инкасаторъ Стоянъ Инглизовъ, който е освободенъ вече отъ длъжността си нѣма право да събира никакви суми по абонаменти и реклами за с-ка на редакцията ни, както и да заажирва и представлява вестникани предъ граждански и административни власти.

Кафене „БАЛКАНЪ“ — Варна — старото огнище на добруджанци се премѣсти отъ вчера въ помѣщението на Варн. Популарна банка (бывше Бирхале) на Мусалата. Канятъ се всички добруджанци — гости на Варна на чашка ароматично кафе. Огъ съдържателя Ив. Андриевъ.

Общини и кооперации!
Новото време иска нови сръдства за работа.
ПИШУЩИ МАШИНИ
Адлеръ
циклостили и смѣтачни машини търсете при представителитъ
Сапунаровъ & Имаретски
ДОБРИЧЪ, на Шадравана

Областната земед. стоп. дирекция — Добричъ е направила вече постъпки да бждатъ натоварени клоноветъ на Б.З.К. Банка въ областта съ доставката на летви и гвоздеи нуждни за постройки на кошове за царевица.

Полагатъ се всички усилия и грижи за снабдяване общинитъ съ достатъчно семечистателни машини, триори и лотри за пречистване и обеззаразяване на семето за посѣвъ. За забелязване е, че населението следи всичко това съ повишенъ интересъ и вече на много мѣста, по-голѣмитъ стопанства сж се снабдили съ семечистателни машини. Освенъ това се взематъ всѣки мѣрки отъ страна на органитъ на м-вото на задѣлнето за набавяне съ достатъчно количество лѣкарство противъ мазната главня.

Въ Вашия домъ
една плетачна машина
ще донесе богатство!
ПЛЕТАЧНИТЪ МАШИНИ

ДИАМАНТЪ

сж известни въ цѣлия свѣтъ съ своята практичностъ, ненадмината здравина и безупречна плетка!
САМО при представителитъ за Добруджа

Сапунаровъ & Имаретски
Добричъ, на Шадравана
Телефонъ № 80.

Направени сж постъпки отъ страна на земед. стоп. дирекция до м-вото на земедѣлното, респ. мин. съветъ за отпусчане заимообразно пшеница за храна и посѣвъ на всички преселници, които презъ пролѣтътъ не сж могли да получатъ засѣта земя съ зимни посѣви.

Всички частни обяви, като: търговски, годешни, сватбени, именици, и др. ще се печататъ въ вестника **САМО** въ **предплатата.**

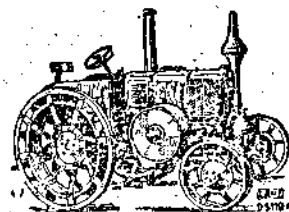
Добруджанци! Четете
Важиятъ защитникъ в-къ
„Добруджанска поща“.

ВНИМАНИЕ ЗЕМЛЕДѢЛЦИ!

Пристигатъ ТРАКТОРИ

„БУЛДОГЪ“

18/35 к. с.

при генералния представителъ
Гавраилъ Коланджиевъ, София
ул. Мария Луиза, 16 1-3 Телефонъ 2-27-28

Изъ работническия синдикатъ въ Добричъ

Въ връзка съ решението на Централния комитетъ на Б.Р.С. за остроиването на 600 работнически съвещания въ цѣлата страна, нашата организация ще бже посетена отъ ръководителя на Сѣюза, Народния представителъ г. Борисъ Поповъ.

По случай неговото идване ще бже свикана конференция на председателитъ и секретаритъ на всички синдикални поддѣления които ще му направятъ доклади отъ сжщитъ за организационно и професионалното състояние на поддѣленията си. Въ настоящия моментъ се чувствуваше необходимостта отъ подобно посещение и членитъ на Добричкото работничество очакватъ съ нетърпение своя ръководителъ.

На 3 октомврий т. г. въ София ще се състоятъ голѣми тържества по случай 5-годишнината отъ основаването на Б.Р.Сѣюзъ. Въ тържествата ще взематъ участие стануващитъ работници, станували въ лѣтнитъ работнически станове „Трудъ и радостъ“.

ВИСШЕ ТЪРГОВСКО УЧИЛИЩЕ — ВАРНА

Записването на **СТУДЕНТИ** за зимния семестъръ е вече започнало отъ 1 септемврий т. г. Изпращатъ се безплатно проспекти съ сведения за училището и за нивотътъ въ гр.

::: :: Варна. ::: ::

Четете вестникъ „Добруджанска ПОЩА“